

Justinus Kerner,
Migrado-kanto

tradukita de Manfred Retzlaff

Nun estu trinkata
Brilanta la vin'.
Karuloj, mi devas
forlasi nun vin.
Adiaŭ, vi montoj,
Kaj patra vi dom',
Pelata mi estas,
migrema mi hom'.

La suno ne restas
Sur lok' ĉe l' ĉiel'.
Ĝi iras antaŭen
Laŭ sia korpel'.
La ondo ne restas
Solece ĉe l' strand',
La ŝtormo bruadas
Potence tra l' land'.

Kun hasta nubaro
La bird' flugas jen
Kaj kantas enfore
Pri sia reven'.
Peliĝas nun same
La hom-junular'
Por migri eksteren
Tra lando kaj mar'.

Salutas lin tie,
Jen super la mar'.
El lia hejmlando
Veninta birdar'.
Odoras hejmec
Ĉirkaue de li,
Peliĝis aere
Ĝis tie ĉi.

...

Justinus Kerner,
Wanderlied

Wohlauf! noch getrunken
Den funkeln Wein!
Ade nun, ihr Lieben!
Geschieden muß sein.
Ade nun, ihr Berge,
Du väterlich Haus!
Es treibt in die Ferne
Mich mächtig hinaus.

Die Sonne, sie bleibt
Am Himmel nicht stehn,
Es treibt sie, durch Länder
Und Meere zu gehn.
Die Woge nicht haftet
Am einsamen Strand,
Die Stürme, sie brausen
Mit Macht durch das Land.

Mit eilenden Wolken
Der Vogel dort zieht,
Und singt in der Ferne
Ein heimatlich Lied.
So treibt es den Burschen
Durch Wälder und Feld,
Zn gleichen der Mutter,
Der wandernden Welt.

Da grüßen ihn Vögel
Bekannt überm Meer,
Sie flogen von Fluren
Der Heimat hieher;
Da duften die Blumen
Vertraulich um ihn,
Sie trieben vom Lande
Die Lüfte dahin.

...

La birdoj rekonas
 La domon de li,
 La florojn li plantis
 Pro am' tie ĉi.
 La amo, ĝi sekvis
 Lin ja ĉie ci,
 Hejmeca fariĝas
 La foro por li.

Traduko de la Germana poemo “Wandergedicht” de JUSTINUS KERNER (*1786-09-18 – †1862-02-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 2014.

Arg-1093-2203 (2014-10-14 23:43:02)

La poemoj de Justinus Kerner troveblas ankaŭ en <http://www.zeno.org/Literatur/M/Kerner,+Justinus/Gedichte/Die+lyrischen+Gedichte>.

Die Vögel, die kennen
 Sein väterlich Haus,
 Die Blumen einst pflanzt' er
 Der Liebe zum Strauß,
 Und Liebe, die folgt ihm,
 Sie geht ihm zur Hand:
 So wird ihm zur Heimat
 Das ferneste Land.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JUSTINUS KERNER (*1786-09-18 – †1862-02-21).

Arg-1093-2202 (2014-10-14 23:14:12)

Pri la poeto vidu la vikipediejon http://eo.wikipedia.org/wiki/Justinus_Kerner. La poemo troviĝas en la retejo http://gedichte.xbib.de/Kerner,+Jus inus_gedicht_192.+SE4ngers+Trost.htm. Mi, Manfred Retzlaff trovis ĝin en la libreto “Justinus Kerner, Ausgewählte Kostbarkeiten, zusammengestellt von Hans Mattern”, SKV-Edition Lahr (Schwarzwald).